

ή μεγαλύτερο βαθμό τη ροή ομιλίας τους. Σε αυτές (**και μόνο**) τις περιπτώσεις ενδείκνυται να διδάξουμε απλές τεχνικές σωστής αναπνευστικής υποστήριξης και κατάλληλης έναρξης φώνησης (Guitar, 2006). Με τον όρο αυτό δεν εννοούμε τη διδαχή διαφραγματικής αναπνοής, αλλά την απλή διδαχή της αλληλουχίας εισπνοής-εκπνοής και της παραγωγής ομιλίας κατά την εκπνοή.

Διδαχή

Για την τεχνική αυτή πρώτα διδάσκουμε τα ΑΠΤ την ανατομία και φυσιολογία του μηχανισμού ομιλίας χρησιμοποιώντας τις «μηχανές ομιλίας» που αναφέρθηκαν προηγουμένως. Στη συνέχεια δίνοντας έμφαση στο αναπνευστικό και φωνητικό σύστημα και στη συσχέτισή τους εξηγούμε τη διαδικασία παραγωγής ήχων μόνο κατά την εκπνοή του αέρα. Αναλογίες με οπτικά παιχνίδια και βοηθήματα, όπως π.χ. ένα αυτοκινητάκι ή μία βαρκούλα που κινείται μόνο όταν πηγαίνουμε μπροστά, μπορούν να φανούν χρήσιμες (Μαλανδράκη, 2010). Και σε αυτή την τεχνική ξεκινάμε με ήχους και προχωράμε ιεραρχικά σε συλλαβές, λέξεις, φράσεις κ.ο.κ.

β.6) Phrasing και Pausing – Φράσεις και Παύσεις

Ορισμός

Ο κυριότερος στόχος της ΜΡ είναι η μείωση του ρυθμού ομιλίας σε επίπεδα ταχύτητας τόσο αργά που η ευχέρεια να επιτυγχάνεται σχεδόν αυτόματα. Ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους για μείωση ρυθμού ομιλίας αλλά και επιβεβαίωσης σωστών αναπνευστικών τεχνικών και χρήσης ενός γενικευμένου ελεγχόμενου τρόπου ομιλίας είναι η χρήση του λεγόμενου «phrasing» ή «pausing» ή αλλιώς του καταμερισμού ενός δείγματος ομιλίας σε μικρότερες φράσεις (Zebrowski και Kelly, 2002). Συγκεκριμένα ο Tonev (2004) υποστηρίζει πως οι παύσεις 2-3 δευτερολέπτων στην ομιλία ενός ΑΠΤ το βοηθάνε να χαλαρώσει τους μύες της ομιλίας, να σκεφτεί τα τραυλικά επεισόδια και να προετοιμαστεί νοητικά για την επόμενη εκφορά του. Οι παύσεις έχουν χρησιμοποιηθεί ως τεχνική μείωσης των τραυλικών επεισοδίων από πολυάριθμους κλινικούς και ερευνητές του τραυλισμού (Ramig et al., 1988, Reitzes, 2006, Tonev, 2004, Zebrowski και Kelly, 2002).

Διδαχή

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να διδαχθεί η συγκεκριμένη τεχνική. Πολλοί κλινικοί θεωρούν ότι οι παύσεις θα πρέπει να είναι σχετικά μικρές και να γίνονται σε συντακτικά δικαιολογημένα σημεία μέσα στην πρόταση, καθώς διαφορετικά μπορεί να δημιουργήσουν λανθασμένα πρότυπα λόγου (Reardon και Yaruss, 2004, Walton και Wallace, 1998). Κατά αυτό τον τρόπο μπορεί να ζητηθεί από το ΑΠΤ να κάνει μικρές παύσεις στο τέλος μικρών